

prima instanță - A. Ciobanu,
instanța de apel –T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza,

ÎNCHEIERE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu
răspundere limitată „Bioval Com” împotriva Gospodăriei Țărănești „Colin Nicolai”
privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2015, prin care s-a respins
apelul declarat de către Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” și s-a menținut hotărârea
judecătorei Rîșcani din 03 martie 2014,

c o n s t a t ă ;

La 17 iulie 2013 societatea cu răspundere limitată „Bioval Com”, a înaintat
acțiune în judecată împotriva Gospodăriei Țărănești „Colin Nicolai” în care a
solicitat încasarea datoriei contractuale în mărime de 71155 lei, a dobânzii de
întârziere în mărime de 10066,54 lei, penalitate în mărime de 71155 lei, încasarea
cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4000 lei și compensarea
cheltuielilor de plata taxei de stat în mărime de 4571,29 lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la 08 aprilie 2010, între societatea cu
răspundere limitată „Vi-Soare-Agro” și Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” a
fost încheiat contractul nr.02/01 în baza căruia Gospodăria Țărănească „Colin
Nicolai”, în calitate de vânzător, s-a obligat să furnizeze pînă la 01 octombrie 2010,
cumpărătorului societății cu răspundere limitată „Vi-Soare-Agro”, 43120,00 kg de
floarea soarelui, care a fost achitată în avans de către cumpărător în baza facturii
SW 2522849 din 08 aprilie 2010.

Indică că conform facturii societatea cu răspundere limitată „Vi-Soare-
Agro” a livrat Gospodăriei Țărănești „Colin Nicolai” în avans semințe de floarea
soarelui, pentru semănat, iar pînă în prezent Gospodăria Țărănească „Colin
Nicolai,” nu și-a îndeplinit pe deplin obligațiile contractuale și nu a livrat marfa. În
vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, debitorului i-a fost expediată
pretenția prealabilă la 18 noiembrie 2010 cu solicitarea de a stinge datoria formată.

Ulterior, la 19 noiembrie 2011, în vederea stingerii datoriei, Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai”, a cesionat către societatea cu răspundere limitată „Vi-Soare-Agro” creanța sa în sumă de 75452,28 lei față de societatea pe acțiuni „Floarea Soarelui”.

Astfel, la 19 noiembrie 2010, Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” a stins parțial datoria în sumă de 75452,28 lei. Restanța fiind de 71155,72 lei.

Menționează că conform pct. VIII al. 1 al contractului, părțile au prevăzut plata unei clauze penale în mărime de 1% din datorie pentru fiecare zi de întârziere, iar ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor contractuale Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” la 28 noiembrie 2010, a acumulat penalități în sumă de 128080,29 lei ($71144,72 \times 1\% = 711,55$ lei/zi $\times 180$ zile = 128080,29 lei).

Totodată, la 28 noiembrie 2012 debitorul era în întârziere din 19 noiembrie 2010 până la 28 noiembrie 2012. Conform calculului efectuat dobânda de întârziere constituia suma de 23024,00 lei.

Relatează reclamantul că conform contractului de cesiune nr.3-01 din 28 noiembrie 2012 societatea cu răspundere limitată „Vi-Soare-Agro” a cesionat noului creditor societatea cu răspundere limitată „Bioval Com” creanța sa față de Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” în sumă totală de 152376,54 lei. Potrivit contractului de cesiune nr.3-01 din 28 noiembrie 2012, a obținut dreptul de a cere de la debitorul datoria de bază în sumă de 71155,55 lei, dobânda de întârziere (parțială) în sumă de 10066,54 lei și penalitatea (parțială doar pentru 100 zile) în sumă de 71155,00 lei.

Indică că mărimea penalității și dobânzii a fost micșorată de societatea cu răspundere limitată „Vi-Soare-Agro”. La 19 noiembrie 2012, Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” a fost informată despre încheierea contractului de cesiune, și conform căruia are dreptul de a cere achitarea datoriei, dobânzii și penalității, și care urmează să achite datoria în sumă de 152375,54 lei,

Susține că, Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai,” până în prezent nu a achitat datoria formată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 03 martie 2014 cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Bioval Com” a fost admisă.

S-a încasat din contul Gospodăriei Țărănești „Colin Nicolai” în beneficiul societății cu răspundere limitată „Bioval Com” suma datoriei contractuale în mărime de 152 376 (una sută cinci zeci și două mii trei sute șaptezeci și șase lei 54 bani).

S-a încasat contul Gospodăriei Țărănești „Colin Nicolai, în beneficiul societății cu răspundere limitată „Bioval Com” cheltuieli de judecată în sumă de 8571 (opt mii cinci sute șaptezeci și unu) lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2014 s-a respins apelul declarat de către Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 03 martie 2014.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2015 s-a admis recursul declarat de Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai”, s-a casat decizia Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2014, iar cauza s-a remis spre rejudecare în Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2015 s-a respins apelul

declarat de către Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” și s-a menținut hotărârea Judecătoreiei Rîșcani din 03 martie 2014.

La 08 decembrie 2015 Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerînd, casarea acestora, admiterea recursului, și emiterea unei noi decizii de respingere a pretențiilor înaintate de către societatea cu răspundere limitată „Bioval Com”.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu soluția instanțelor investite cu judecarea fondului. Concluzia acestora nu este dovedită prin probe veridice și suficiente, ci doar bazată pe presupuneri și afirmații declarative și eronate care nu corespund realității.

Menționează că, la materialele cauze sunt probe care dovedesc faptul achitării integrale a datoriei, încă la 05 mai 2011, prin livrarea de motorină, îngrășămintă și darea în folosință a unui teren agricol cu suprafața de 45 ha pe un termen de un an, în schimbul livrării seminței de floarea soarelui stabilit prin contractul din 08 aprilie 2010.

Susține că este eronată concluzia instanței precum că pe înscrisuri lipsește semnătura reprezentanților persoanelor juridice, aceasta contravine probelor anexate la materialele dosarului. La examinarea cauzei în fond instanța nu a luat în considerație faptul că prin contractul încheiat între părți la 08 aprilie 2010 nu s-a prevăzut faptul cesionării datoriei și alte obligațiuni, fără consimțământul debitorului.

Consideră recurentul că nu au constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile expuse în decizia instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricini, soluția fiind adoptată cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de Procedură Civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 04 ianuarie 2016 societatea cu răspundere limitată „Bioval-Com” reprezentată de către avocatul Pîslariuc Vitalie a menționat că, recursul înaintat este nemotivat și pur declarativ. Argumentele invocate se referă la circumstanțele și probele pricinii, ceea ce nu constituie obiect al examinării în instanța de recurs. Temeiurile indicate de recurent au fost examinate de către instanța de fond și instanța de apel.

Consideră că instanțele investite cu judecarea fondului corect au examinat pricina și au apreciat probele ca concludente și pertinente, iar alegațiile invocate nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă. A pledat pentru respingerea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în

conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integral.

Potrivit avizului de recepție (f.d.217) recurentul Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” a recepționat decizia instanței de apel la 03 noiembrie 2015, astfel recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 08 decembrie 2015, este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei

probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Gospodăria Țărănească „Colin Nicolai” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari